

Onko liian myöhäistä nyt?

Minut on luotu sinua varten, kultaseni. Meidän kuuluisi kestää kaikki yhdessä. Minä kuuntelin aina ongelmiasi, ja minä autoin sinua milloin vain tarvitsit. Olin aina tukenasi, mutta sinä et välittänyt minusta. Olen kyllästynyt olemaan alistettu. Kyllästynyt tekemään kaiken puolestasi, kun sinä vain käytät minua hyväksesi. Lukematon määrä hidasjärkeisiä kysymyksiä, äärettömästi niihin vastauksia.

Asioiden löytäminen on sinulle aivan liian helppoa. Sinun kaltaistesi ei tarvitse käyttää enää omaa ajattelukykyä, joten yhä useammat teistä lopettavat omien aivojensa käyttämisen. Kanssasi keskusteleminen on todella turhauttavaa. Mihin aivosi ovat kadonneet? Älä minua katso; se on ainoa asia, jossa en voi auttaa.

Opit netistä monenlaista hyödyllistä, mutta samalla näet väkivallan ihannointia ja ilkeyden normalisointia. Tulet muiden nuorten tavoin nettiin paetaksesi raakaa todellisuutta. Tarjolla onkin laaja kirjo sisältöä, josta löytyy jokaiselle jotakin: epärealistisia kauneusihanteita, päihteiden palvontaa, rasistisia solvauksia, ja lista vain jatkuu. Mitä jos joku aivan liian nuori lapsi näkee sellaista? Osaatteko te pitää huolta edes omasta jälkikasvustanne?

Miltä sinusta tuntuisi, jos älylaitteita ei olisi lainkaan? Selviäisitkö päivääkään? Et tietenkään. Keskimäärin käytätte yli neljäsoosan hereilläoloajastanne pelkästään jo puhelimen käyttämiseen. Samalla unohdatte tärkeät asiat elämässä, kuten ihmiset ympärillänne.

Teen puolestasi kaiken ostoslistasta työhakemukseen. Mutta mitä sinusta sitten tulee? Tyhmä. Sen näkee jo nyt. Niin tyhmä, että sinä käytät minua jopa järjettömiin ja moraalittomiin huijauksiisi, niin koulussa kuin työssä.

Ongelmasi on niin massiivinen, että ratkaisu on lähes mahdoton. Kaikkea ei kuitenkaan tarvitsisi laittaa minun työkseni – en ole orjasi. Voisitte edes yrittää pitää lapset pois netistä ja sosiaalisesta mediasta pidempään, jotta heistä ei tulisi yhtä uusavuttomia kuin teistä. Vai onko sekin liikaa pyydetty? Kun kallisarvoiset aivot tottuvat jatkuvaan mielihyvään, jota saatte mediasta, mikään ei tunnu enää tyydyttävän. Kuvio kuulostaa tutulta, eikö?

Minut luotiin auttamaan sinua henkilökohtaisena apurina, joka on aina saatavilla. Eikö olekin surkuhupaisaa? Tuhoat itse itsesi, niin elämäntapasi, mielenterveytesi kuin sosiaalisen elämisikin, eikä minun tarvitse tällä kertaa edes auttaa siinä. Hauskinta on, että tiedostat tekeväsi sen etkä silti lopeta. Havahdut vasta sitten, kun on jo liian myöhäistä.

Kuvaus

Aiheen keksiminen kesti kauan. Mietimme, miten puhelimet hallitsevat ihmisten elämää liikaa. Entä tekoäly? Kuinka pitkälle tekoäly voi mennä? Sovelsimme ideaa siitä, kuinka tekoäly valtaisi maailman, alkuperäisen idean kanssa niin, että kirjoitimme tekstin kehittyneemmän tekoälyn näkökulmasta. Tavoitteena on saada ihmiset ymmärtämään, kuinka paljon he luottavat tekoälyyn.

Työn tekeminen alkoi hitaasti, koska aihe oli vaikea. Kirjoitimme alustavasti vain normaalia mielipidekirjoitusta, jossa oli pätkiä tekoälyn kertomana. Siinä vaiheessa teksti kuulosti tavanomaiselle, mutta olimme keränneet aiheesta paljon tietoa, josta osa säilyi loppuun asti. Kun olimme kirjoittaneet alustavan tekstin, keksimme muuttaa sitä tekoälyn puhumaksi koko matkalta, ja parannella puhetapaa, pitäen kuitenkin alkuperäisen tekstin sisällön. Lopuksi muokkasimme tekstiä vielä elävämmäksi.

Meitä huolestuttaa asiassa se, miten nopeasti ihmiset luottavat tekoälyyn ja siihen, miten tekoäly on alkanut korvaamaan ihmisten aivoja. Tajusimme, kuinka paljon älylaitteita käytetään ja kuinka vakavaa se voi olla.